

Ιστορικό της Μονής Αρχαγγέλου Μιχαήλ Μοναγρίου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το μοναστήρι του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο Μονάγρι, συμφώνως προς την παράδοση, ιδρύθηκε τον 7ον αιώνα, οπότεν μεγάλος αριθμός μοναχών της Παλαιστίνης, ένεκα των σφαγών από τούς Πέρσες στα 614μ.Χ., κατέφυγαν στην Κύπρο προς εξεύρεση ασφαλούς και καταλλήλου τόπου για άσκηση. Στη συνέχεια για μια μεγάλη χρονική περίοδο δεν υπάρχουν ιστορικές αναφορές σχετικές προς τη Μονή, παρ' όλο που η ύπαρξή της σημειώνεται σε χάρτες της περιόδου της Φραγκοκρατίας.

*Παναγία Ελεούσα, 16ος αιώνας Ιερά Μονή Αρχαγγέλου
Μιχαήλ Μονάγρι Λεμεσός*

Το 1736 σε σημείωμα του Μητροπολίτου Κιτίου Ιωαννικίου Β' στον Κώδικα Α' της Μητροπόλεως Κιτίου γίνεται αναφορά για δύο μοναχούς οι οποίοι διέμεναν στη Μονή. Λίγο αργότερα ο ξυλόστεγος ναός και τα κελιά των μοναχών καταστράφηκαν από πυρκαγιά. Τόσο ο ναός όσο και το υπόλοιπο κτηριακό συγκρότημα της Μονής ξανακτίστηκαν το 1740 από τον Μητροπολίτη Κιτίου Μακάριο Α', όπως ο ίδιος αναφέρει σε σημείωμά του στον Κώδικα Α' της Μητροπόλεως Κιτίου.

Από διάφορες γραπτές αναφορές γνωρίζουμε ότι το μοναστήρι είχε μοναχούς μέχρι και το 1775. Στη συνέχεια η Μονή εγκαταλείφθηκε και το ανέλαβε η οικεία Μητρόπολη, η οποία το παραχωρούσε έναντι ενοικίου σε διάφορα πρόσωπα. Το 1871 ύστερα από απόφαση της Ιεράς Συνόδου παραχωρήθηκε στον εξαναγκασθέντα προς παραίτηση Μητροπολίτη Κιτίου Μελέτιο Ρ. Μοδινό. Εδώ ο Μελέτιος δίδασκε τα παιδιά του Μοναγρίου και των γύρω περιοχών τα ελληνικά γράμματα.

Ο R. Gunnis καταγράφει παράδοση, χωρίς ωστόσο να την τεκμηριώνει, η οποία αναφέρει ότι η Μονή Αρχαγγέλου Μοναγρίου υπήρξε Λατινική Μονή. Μέχρι το 1950 περίπου έχουμε τον τελευταίο μοναχό της Μονής. Μετά από αίτηση του νυν

Μητροπολίτου Λεμεσού κ.κ. Αθανασίου το 2008, ο οποίος έθεσε ως στόχο του την ανακαίνιση και αναβίωση της Μονής Μοναγρίου, η Ιερά Σύνοδος ενέκρινε την επαναλειτουργία της Μονής ως ανδρικού μοναχικού κοινοβίου.